

Diari de la neu, 13/01/24

Portè-Puymorens, neu pols, bons esquiadors i bons paisatges

Visita a l'estació de la Vall de Querol, una de les més beneficiades per les darreres nevades

Portè-Puymorens en un cap de setmana de neu pols *Autor/a: Diaridelaneu*

Neu pols, cel blau, sol radiant, temperatures fredes i poqueta gent. Aquest és el panorama que ens hem trobat aquest divendres a Portè-Puymorens. Allà hem entrevistat molt breument en Nico Maxheim, director de l'estació del grup Trio-Pyrénées, i també hem preguntat a alguns clients (veure vídeo). I aquesta és la crònica i les imatges que n'han resultat de la visita.

Entrant a la pista Panoràmique (Foto: IST).

PortéPuymorens és una estació privilegiada. I ho és perquè tant li fa d'on vinguin les nevades: si venen de nord, segur que carrega de neu. Si venen de gregal, arreplega neu. Si venen de l'Atlàntic, arreplega més neu. I si venen de llevant, doncs resulta que també. I així ha estat amb la darrera nevada, la de la nit de dimecres a dijous, i les nevades intermitents que van anar caient al llarg de dijous i que, ja des de Puigcerdà, un podia intuir que mirant cap la "forat" del Querol hi devia estar nevant a estones.

I a la pràctica, i tant que va "pillar". Ha estat una de les estacions més beneficiades. I ahir divendres ho vam poder comprovar, tal com demostren les imatges que publiquem aquí i, sobretot, en el vídeo que s'adjunta.

Al fons dela vall, el poble de Porté (Foto: IST).

Portè-Puymorens i el seu emplaçament nivo-estratègic

Els motius del perquè sempre acaba beneficiada amb les nevades es fa difícil d'explicar, sobretot si es vol fer posant negre sobre blanc, però és més fàcil si es disposa d'un bon mapa del Pirineu i s'estudia una mica la configuració de les valls de la zona. I és que **Portè Puymorens** està estratègicament situada al límit de la conca Atlàntica, fins i tot amb algunes pistes, les més altes, orientades cap a l'Arieja, com és el cas de l'inici de la **pista verda Panoràmica**, però amb pràcticament tot el domini esquiable posat dins la conca de la Mediterrània, en concret a la Vall del Querol, riu tributari del Segre.

Pista verda La Panoramique (Foto: IST).

De fet, una de les observacions que a mi em semblen màgiques és quan pugem a tota velocitat les boires del fons de la vall de l'Arieja, vessant nord, i entren per la collada, cap al vessant sud. D'aquesta qüestió ja en vaig deixar constància en un article sobre **Pic de la Mina**. I com, a poc a poc, aquestes bromes es van dissolent, evaporant, a mesura que entren a l'Alta Cerdanya i perden altura. Això passa sovint i de veritat que és un espectacle, si un disposa de temps, observar aquest fenomen meteorològic des d'algun punt elevat, o sigui, fora de la influència de les boires.

El cas és que ahir divendres vam tornar a visitar **Portè-Puymorens**, l'estació que forma part del **grup Trio-Pyrénées**, (conjuntament amb Cambra d'Ase i Formigueres), i vam encertar un dia de sol radiant, cel blau i neu pols. La neu de la llevantada que van anunciar 48 hores abans, aneu a saber per quins estranys moviments de les masses d'aire, va deixar a Portè-Puymorens i a la Vall de l'Arieja, en general, uns gruixos de neu nova de prop de 20 cm.

Qui més qui menys, quan s'arriba al retor del Dôme de la Mine, s'ha d'aturar a gaudir del paisatge (Foto: IST).

L'ambient al peu de pistes

A les nou del matí l'ambient a l'aparcament de La Vinyola deixava entreveure que seria un dia tranquil: aparcament amb prou feines al 50% de la seva capacitat, aire en calma i, això sí, temperatures clarament per sota els 0 graus.

Passaven uns minuts de les nou del matí i, de seguida, vam prendre el telecadira El Planell per pujar cap al **sector de Font Freda**. A aquella hora pocs esquiadors havien passat per les pistes, així que vam estrenar-les com aquell qui diu acabades de pentinar.

Dels dos telesquís, Font Freda 1 i Font Freda 2, només estava obert el curt, el 2. Segons va informar el director de l'estació, **Nico Maxheim**, el telesquí 1 es deu haver obert avui dissabte. En aquest sector vam poder registrar com alguns esquiadors aprofitaven per gaudir de les zones de neu verge. (Quin bon estil Toni!).

El futur de la neu aprenent a esquiar (Foto: IST).

Repasada la zona, ens vam adreçar de nou a La Vinyola per començar la visita a La Mina. Amb bona part del trajecte del telecadira encara a l'ombra, ens va meravellar veure el blanc brillant de la neu al costat oposat, o sigui, cap al coll del Puymorens, amb tot d'esquiadors de muntanya foquejant per la carena en direcció als contraforts del pic de la Mina.

I ja enfilats al telecadira Dôme de la Mina, aquí la vista es girava per observar els pics de **Font Freda** (2.738), **Les Valletes** (2.793) i **La Vinyola** (2.814), amb totes les seves parets de pedra encara amb la neu blanca brillant enganxada. I per descomptat, amb les primeres traçades sinuoses fora pista deixats a les canals dels contraforts del Font Freda, fàcilment accessibles pels telesquís del sector abans visitat.

La pista Panoràmica sovint fa la sensació que s'endinsa cap a la profunda vall de l'Arieja (Foto: IST).

Com ja és costum al **sector de La Mina**, aquí vam trobar les millors panoràmiques i la millor neu, encara amb racons de neu verge on deixar traça nova. De fons, algun udol humà, (no pas de llop), que deixava entendre el plaer de lliscar per aquelles neus encara verges. Però com que a banda d'esquiar, també tocava fotografiar, enregistrar algun vídeo, i entrevistar algun client, quan ens hi vam voler posar ja estava gairebé tot trinxat.

I ja cap al migdia, de nou vam visitar el sector de Font Freda per anar a buscar les pistes Traversée i RetourVillage i anar a prendre "mides" de la Coulée. En aquestes dues pistes vam observar com la producció de neu de canó ha estat generosa.

Esquiador a Le Cirque (Foto: IST).

A la cruïlla entre la pista blava esmentada i La Coulée, aquesta pista especialment visible des de la carretera del coll del Puymorens i des del fons del poble de Portè, i que a la **pràctica és un dels signes d'identitat de l'estació**, hi havia un turó de neu que, mare meva, allò més que un innivador, devia ser obra d'un "canó borrasca". Un turonet de gairebé 3 metres de gruix de neu. Ja tindran feina les trepitjaneu a repartir-la.

Sobre la Coulée, **Nico Maxheim** també ens va avançar (veure vídeo adjunt) que encara faltarien un parell de nits de producció de neu per acabar d'enllestir-la. Normal, si es té present que és una pista molt ampla i amb molt pendent. No és aconsellable obrir-la si no és en molt bones condicions de neu.

Estrenant traça a la pista Font Freda (Foto: IST)

Finalment, vam arribar, gairebé en solitari, al peu del telecadira l'Estanyol, el 4 places instal·lat a la temporada 2014-15. Altre cop, detectem que hi ha pocs cotxes a l'aparcament.

Tocava pensar en anar retornant a la base de la Vinyola. Que ràpid passen les hores en dies de bona neu. En arribar al retorn del telecadira ja vam descobrir els primers esquiadors fent colla o menjant a l'entorn del **restaurant Tramuntana**, amb una olor de carns a la brasa que, encara que no tinguessis gana, provocava que alguna cosa es comencés a moure a les entranyes.

Esquiant per La Mina. Al fons, la Coma d'En Garcia (Foto: IST).

Anava sent hora de començar a pensar en enllestir la feina pendent, amb la temperatura ja en suau augment i amb un aire suau i fresc en lleuger moviment. Perquè la feina feta, fins al moment, ho era amb esquiadors. Així doncs, calia buscar algun snowboard per saber el seu parer de la jornada a Portè.

La sort va estar del nostre costat. De baixada cap a La Vinyola vam poder entrevistar els primers practicants amb taula de surf. I ja al peu del telecadira triplaça, una parella de Dorres. Anava arribant l'hora de plegar, però no sense abans entrevistar-nos amb el director de l'estació. I de fer una darrera visita a La Mina.

Entrant a la pista negra Le Cirque. Al fons, el pic de Font Freda ben blanc (Foto: IST).

A les dues de la tarda, les cames ja començaven a demanar descans. L'ambient a la terrassa del bar principal del peu de pistes, enguany renovat amb estil muntanyenc i molt acollidor, amb tot d'esquiadors gaudint del sol i menjant alguna cosa, ens recordava que ara sí, era hora d'anar plegant veles.

Un cop més, i prenent de referència una de les entrevistes realitzades a un jove practicant d'snowboard d'Olost de Lluçanès (veurevídeo), **Portè-Puymorens** no només no ha decebut, és que contra tot pronòstic, ha estat una de les estacions **més beneficiades per les darreres nevades**. I en honor al seu sector de La Mina i al nou telecadira estrenat l'any passat, Porté-Puymorens ha tornat a ser una **"mina" de bones imatges**.

Quina pinta oi? Ahir a la sortida del telecadira El Planell, ja dins el sector de Font Freda (Foto: IST).

Fins aquí la nostra crònica i reportatge de la visita a Portè. Gràcies a tots els qui us va veniu a ser entrevistats i a deixar-vos enregistrar. Si el vídeo ha quedat bé, no en tingueu cap dubte que el 50% l'ha posat la muntanya i l'altra 50% tots vosaltres. **Fins aviat i ens veiem a pistes!**